

СТАТТЯ НОМЕРА

ЮРИДИЧНІ НАУКИ

УДК 351:005.1

DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2019.2.01>

КОСТЯНТИН ЛЕОНІДОВИЧ БУГАЙЧУК,

кандидат юридичних наук, доцент,
Харківський національний університет внутрішніх справ;
член редколегії журналу «Право і безпека»;

 <https://orcid.org/0000-0003-2429-5010>,
e-mail: klbugaychuk@gmail.com

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Досліджено основні недоліки нормативного забезпечення й організації діяльності Національної поліції України за окремими напрямками. На підставі аналізу чинного законодавства України, підзаконних нормативних актів та наказів МВС України й Національної поліції України сформульовано пропозиції, спрямовані на врегулювання правового статусу Національної поліції, ухвалення базових положень про її окремі види; вдосконалення процесу планування в системі Національної поліції, застосування в її діяльності сучасних методів стратегічного аналізу та цілепокладання; оптимізацію правового й організаційного забезпечення діяльності поліцейських комісій.

Отримані результати є складовою частиною наукового дослідження автора щодо організації та здійснення публічного адміністрування в органах Національної поліції України й можуть бути використані для здійснення інших фундаментальних і прикладних наукових досліджень у сфері управлінської діяльності правоохоронних органів.

Ключові слова: публічне адміністрування, Національна поліція України, планування, кадрове забезпечення, поліцейські комісії.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Ухвалення у 2015 р. Закону України «Про Національну поліцію» та Положення про Міністерство внутрішніх справ України стало органічним продовженням реформаторських кроків у напрямі запровадження правових та інституційних передумов забезпечення безпеки здоров'я й життя людини, надання якісних поліцейських послуг і вироблення нових критеріїв оцінювання роботи правоохоронців для підвищення рівня захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань. Зазначені нормативні акти закріпили новий правовий статус Національної поліції як окремого центрального органу виконавчої влади, принципи розмежування повноважень МВС України та Національної поліції, основи координації спільних дій та особливості організації діяльності Національної поліції в різних напрямках професійної діяльності.

Разом із вищезазначеним слід зауважити, що система Національної поліції досі не позбавилась певних нормативних та організаційних прогалин у власній діяльності, які потребують відповідного наукового опрацювання та вирішення, зокрема в частині:

- удосконалення нормативно-правового регулювання функціонування системи Національної поліції;
- удосконалення практики планування власної діяльності, пріоритетизації використання ресурсів за стратегічними напрямками;
- запровадження дієвих механізмів забезпечення прозорості відбору кадрів і кар'єрного зростання, впровадження програм безперервного професійного розвитку персоналу та ін.

Стан дослідження проблеми

Питанням організації роботи системи Національної поліції та вдосконалення окремих

аспектів її діяльності свого часу були присвячені праці О. М. Бандурки [1], О. І. Безпалової [2], В. А. Глуховері [3], В. А. Кулікова [4], В. Л. Ортинського [5], В. М. Плішкіна [6], В. В. Сокурєнка [7], В. В. Чернея [8] та ін.

Наприклад, О. І. Безпалова підкреслювала, що оптимізація правового забезпечення управління органами поліції потребує вдосконалення механізмів взаємодії законодавчої, виконавчої та судової гілок влади у процесі підготовки законопроектів і припинення практики ухвалення нормативних актів, успішна реалізація яких не забезпечується відповідними фінансовими умовами [2, с. 114]. У роботах В. А. Глуховері можна побачити думки, відповідно до яких потребує вдосконалення механізм реалізації принципів відкритості та прозорості, що актуалізується до того ж відсутністю їх нормативного визначення та розмежування [3, с. 29].

В. А. Куліков наголошує на тому, що сучасна діяльність поліції має відбуватися відповідно до концепції публічно-сервісної діяльності, тобто діяльності з обслуговування потреб та інтересів приватних осіб у їхніх відносинах з органами публічної адміністрації. Ця нова концепція, на думку дослідника, особливо притаманна роботі підрозділів поліції превентивної діяльності як найближчих до населення поліцейських, які постійно перебувають у контакті з громадськістю [4, с. 8].

Отже, у згаданих наукових роботах йдеться насамперед про необхідність удосконалення зовнішньої діяльності Національної поліції в частині забезпечення прав і свобод громадян і протидії злочинності. Разом із цим, на наш погляд, у них недостатньо висвітлено сучасну проблематику нормативного забезпечення правового статусу та внутрішньоорганізаційної діяльності системи Національної поліції, що надає цій науковій праці відповідної актуальності та своєчасності.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є вироблення пропозицій щодо вдосконалення нормативного регулювання й організаційних засад діяльності органів та підрозділів Національної поліції України за окремими напрямками.

Ця мета досягається шляхом вирішення таких *завдань*: аналізу чинної нормативної бази, що регулює діяльність Національної поліції України; систематизації організаційних недоліків у діяльності органів та підрозділів Національної поліції України; визначення напрямів оптимізації змісту нормативних актів, що регулюють діяльність Національної поліції

й окремі організаційні аспекти здійснення публічного адміністрування в її системі.

Наукова новизна дослідження

Сформульовані у публікації пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення діяльності органів та підрозділів Національної поліції враховують останні зміни в чинному законодавстві України та сучасні актуальні підходи до реформування поліцейської діяльності.

Виклад основного матеріалу

Згідно з базовим законом, що регулює діяльність Національної поліції, вона має правовий статус центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра внутрішніх справ України. Слід зауважити, що вказані норми за змістом не узгоджуються із Законом України від 17.03.2011 «Про центральні органи виконавчої влади» в частині назви центрального органу виконавчої влади «Національна поліція України»¹.

Так, у ст. 16 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» закріплено, що вони утворюються для виконання окремих функцій з реалізації державної політики як служби, агентства й інспекції, що не відповідає нормативному визначенню Національної поліції. Можна припустити, що Національна поліція є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, але відповідно до ст. 24 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» вони можуть бути утворені тільки Кабінетом Міністрів України. Водночас із метою реалізації такого повноваження Кабінет Міністрів України мав би видати постанову про утворення Національної поліції як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом. Однак Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877 «Про затвердження Положення про Національну поліцію» знову таки не відносить її до центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом².

Іншим проблемним моментом у формуванні системи Національної поліції України є встановлення її загальної чисельності. Так, відповідно до ст. 13 Закону України «Про Національну

¹ Про центральні органи виконавчої влади : закон України від 17.03.2011 № 3166-VI : ред. від 01.01.2019.

² Про затвердження Положення про Національну поліцію : постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877 : ред. від 27.04.2019.

поліцію» загальна чисельність поліції, що утримується за рахунок коштів Державного бюджету України, до 1 січня 2018 р. не може перевищувати 140 тисяч осіб.

Відповідно до ч. 5 ст. 21 Закону України від 27.02.2014 «Про Кабінет Міністрів України» Кабмін затверджує граничну чисельність працівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України для утримання органів виконавчої влади¹, але на сьогодні таке рішення відсутнє. Указана ситуація склалася через те, що до цих пір не ухвалено нову редакцію Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України»², що вже морально застарів, а отже, неможливо затвердити загальну структуру та чисельність Національної поліції без ухвалення нової редакції (внесення змін) Закону України щодо чисельності та структури МВС України.

Далі перейдемо до аналізу організаційної структури органів і підрозділів Національної поліції України. Відповідно до змісту нормативно-правових актів, що стосуються діяльності Національної поліції, зі сфери управління керівників обласних територіальних органів Національної поліції було виведено низку ключових структур і, відповідно, були створені Департамент патрульної поліції, Департамент внутрішньої безпеки, Департамент кіберполіції, Департамент захисту економіки та Департамент поліції охорони як міжрегіональні територіальні підрозділи. До 2016 р. у зазначений перелік входив також Департамент протидії наркозлочинності, але постановою Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 № 981 його було ліквідовано, а відповідні територіальні підрозділи були приєднані до структури центральних апаратів відповідних головних управлінь поліції в областях³. Структурні підрозділи зазначених департаментів підпорядковуються відповідному керівнику, що очолює апарат цих поліцейських підрозділів. Отже, наразі складається ситуація, що ці міжрегіональні підрозділи Національної поліції

не підпорядковуються керівникові ГУНП в області, але здійснюють свою діяльність на території, за забезпечення правопорядку на якій відповідає саме він.

Щодо цього вважаємо, що як міжрегіональні територіальні підрозділи Національної поліції доцільно залишити Департамент внутрішньої безпеки, який здійснює контрольні повноваження та має залишатися рівновіддаленим від підконтрольних об'єктів, а також Департамент поліції охорони як окремий вид поліції, визначений Законом України «Про Національну поліцію». У цій частині доцільною виглядає розбудова Департаменту кіберполіції та створення у структурі кожного з обласних управлінь поліції структурного підрозділу кіберполіції, враховуючи актуальність протидії правопорушенням у сфері інформаційних технологій та їх використанню для вчинення інших протиправних дій, зокрема наркоторгівлі. Що ж стосується Департаменту захисту економіки, то міністр внутрішніх справ України взагалі пропонує його ліквідувати та передати повноваження до майбутньої Служби фінансових розслідувань. До речі, спроби врегулювати правовий статус цієї служби вже були здійснені у проекті Закону України «Про Національне бюро фінансової безпеки України»⁴, але його положення потребують додаткового опрацювання, оскільки цей документ багато в чому не узгоджено з положеннями чинного законодавства та Конституції України, а отже, зазначене питання залишається в дискусійній площині.

Іншим важливим кроком до впорядкування правового статусу органів та підрозділів Національної поліції є затвердження нормативно-правових актів про окремі види поліції. Згідно зі ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію» у складі поліції функціонують кримінальна поліція, патрульна поліція, органи досудового розслідування, поліція охорони, спеціальна поліція та поліція особливого призначення, натомість наразі відомчими наказами МВС затверджено лише Положення про органів досудового розслідування Національної поліції України (наказ від 06.07.2017 № 570) та Положення про підрозділи поліції особливого призначення (наказ від 04.12.2017 № 987). Отже, потребують розробки та затвердження відомчими наказами положення про кримінальну поліцію, спеціальну поліцію, поліцію охорони та патрульну поліцію.

¹ Про Кабінет Міністрів України : закон України від 27.02.2014 № 794-VII : ред. від 11.01.2019.

² Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України : закон України від 10.01.2002 № 2925-III : ред. від 11.04.2015.

³ Про ліквідацію територіального органу Національної поліції : постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 № 981.

⁴ Проект Закону про Національне бюро фінансової безпеки України : від 19.03.2018 № 8157.

Крім цього, маємо констатувати, що наразі існують прогалини не лише в належному нормативному забезпеченні побудови організаційних структур поліції, а і в належному порядку їх висвітлення та доведення до відома громадськості. Так, усупереч вимогам Закону України «Про Національну поліцію» веб-сайти поліцейських органів і підрозділів не містять повних текстів наказів, якими затверджено структуру відповідних органів (підрозділів) та їх штат. Також слід констатувати відсутність організаційних схем внутрішньої будови таких підрозділів, їх підпорядкування відповідним заступникам керівника тощо. Це питання є важливим, оскільки рамковий наказ Національної поліції містить типову структуру територіальних та міжтериторіальних органів, тоді як у кожного підрозділу має бути затверджена власна організаційна структура з урахуванням їх функціональної особливості й територіальних меж дії.

Іншим важливим напрямом, на який ми пропонуємо звернути увагу, є процеси планування, що відбуваються в системі Національної поліції України. Вважаємо, що наразі існують об'єктивні передумови оптимізації змісту наказу Національної поліції від 24.12.2015 № 202¹ «Про затвердження Інструкції з організації планування в системі Національної поліції України» шляхом внесення до нього окремих розділів «Спеціальні плани» та «Індивідуальні плани». Такий крок є необхідним, адже в самому наказі розкривається тільки зміст загального плану – Плану основних заходів, проте відсутні вимоги до інших видів планів, що існують у системі Національної поліції. Також є потреба у розробці методичних рекомендацій для працівників Національної поліції України стосовно здійснення процесу планування.

У зазначених рекомендаціях, на наш погляд, мають бути відображені: основні методики планування поліцейської роботи, технології постановки цілей, технології стратегічного аналізу, особливості та методи індивідуального планування, методи контролю виконання плану тощо. Доцільно включити до змісту рекомендацій питання, присвячені застосуванню технік цілепокладання «SMART» та «OKR» (Objectives and Key results), а також методики здійснення стратегічного аналізу, що має абрєвіатуру «SWOT».

Техніка «SMART» є дуже популярною для розробки тактичних і стратегічних планів і містить у собі п'ять ключових вимог, які висуваються до цілей будь-якої діяльності, а саме:

1) specific (конкретність) – мета за SMART повинна бути конкретною, що збільшує ймовірність її досягнення; конкретність означає, що під час постановки мети точно визначається результат, якого хочете досягти; завжди діє правило; одна мета – один результат;

2) measurable (вимірюваність) – мета повинна бути вимірюваною; на етапі постановки цілі необхідно встановити конкретні критерії для вимірювання процесу досягнення мети;

3) achievable (досяжність) – цілі за SMART повинні бути досяжними, бо реалістичність виконання завдання впливає на мотивацію виконавця; якщо мета не є досяжною, ймовірність її виконання буде низькою;

4) relevant (значущість) – для визначення значущості мети важливо розуміти, який внесок вирішення конкретного завдання зробить у досягнення глобальних стратегічних завдань організації.

5) time bound (обмеженість у часі) – мета за SMART повинна бути обмеженою по виконанню в часі, а отже, треба визначити фінальний термін, перевищення якого свідчатиме про невиконання мети; встановлення тимчасових меж і кордонів для виконання мети дозволяє зробити процес адміністрування контрольованим [9].

OKR – це метод цілепокладання, який допомагає вибудувати дерево цілей, організувати індивідуальну та командну роботу й тримати фокус на пріоритетних завданнях. Суть методу полягає в тому, щоб визначити ціль компанії й деталізувати її до рівня командних та індивідуальних цілей. Для кожної цілі встановлюється набір ключових результатів-метрик, які демонструють прогрес досягнення цілей. За методом OKR формулювання цілі описує бажаний результат, який отримає працівник, команда чи організація. Кількість цілей є обмеженою: розробники методу рекомендують встановлювати не більше п'яти цілей на рік. Суть у тому, що для кожної заданої мети має існувати низка вимірюваних результатів (метрик), які б показували, наскільки досягнуто мету. Це допомагає, по-перше, досягти вимірюваності прогресу в конкретних показниках, а по-друге, не розмивати фокус у повсякденній роботі. Ключова особливість методу полягає в тому, що ці цілі повинні бути принципово недосяжними. Якщо цілі досягнуто на 100 %, вони вважаються недостатньо амбітно поставленими, і в плануванні на на-

¹ Про затвердження Інструкції з організації планування в системі Національної поліції України : наказ Нац. поліції України від 24.12.2015 № 202.

ступний період слід це врахувати. Оптимальним буде виконання 60–75 % результатів із кожної мети. Виходить, що OKR із самого початку провокує вас на горезвісний вихід із зони комфорту та більш сміливий підхід до планування [10; 11].

SWOT-аналіз – це один із найпоширеніших і простих у використанні видів стратегічного аналізу. З його допомогою можна виявити внутрішні та зовнішні чинники, що впливають на успіх організації. SWOT-аналіз дозволяє оцінити діяльність організації за чотирма факторами: S – strength (сильні сторони) – це конкурентні переваги; W – weakness (слабкі сторони), це внутрішні чинники, які ускладнюють розвиток; O – opportunities (можливості), тобто зовнішні фактори, які можуть позитивно позначитися на розвитку організації; T – threats, це негативні зовнішні фактори, які можуть позначитися на діяльності установи або впливають на неї зараз.

Після цього визначається стратегія використання сильних сторін, яка дозволяє одержати найкращий результат від наявних можливостей. Також визначаються стратегії використання сильних сторін для усунення можливих загроз і подолання слабких сторін за рахунок можливостей. Для встановлення зв'язків складається матриця SWOT. За кожним із полів розглядаються всі можливі парні комбінації й виділяються ті, які повинні бути враховані під час розробки стратегії функціонування організації [12; 13, с. 26].

У контексті оптимізації нормативного регулювання кадрового забезпечення діяльності Національної поліції України наголосимо, що значний вплив на формування якісного кадрового складу системи Національної поліції чинять поліцейські комісії, основними повноваженнями яких визначено проведення відбору (конкурсу) на службу в органи (заклади, установи) поліції та проведення конкурсу для призначення на вакантну посаду¹.

Водночас у ст. 86 Закону України «Про Національну поліцію» закріплено, що щорічний звіт про діяльність поліції та її територіальних органів повинен містити аналіз ситуації зі злочинністю в країні чи регіоні відповідно, інформацію про заходи, які вживалися поліцією, та результати цих заходів, а також інформацію про виконання пріоритетів, поставлених перед поліцією й територіальними органами поліції відповідними поліцейськими комісіями².

Отже, слід узгодити зміст ст. 51 та 86 Закону України «Про Національну поліцію» шляхом додання до повноважень комісій, визначених у ст. 51, установлення пріоритетів поліцейської діяльності.

Слід підкреслити, що порядок діяльності поліцейських комісій затверджено наказом МВС України від 25.12.2015 № 1631, проте його положення практично дослівно відображають зміст норм Закону України «Про Національну поліцію», особливо не деталізуючи окремі питання, а отже, за своєю цінністю та значенням для кадрового забезпечення системи Національної поліції він є доволі нікчемним³. Зокрема, в ньому не містяться норми про порядок установлення комісією пріоритетів поліцейської діяльності, що логічно випливає зі змісту ст. 86 Закону України «Про Національну поліцію» й має бути виправлено шляхом внесенням до цього порядку змін і доповнень.

Слід звернути увагу, що у ст. 67 Закону України «Про Національну поліцію» закріплено положення про те, що зарахування поліцейських наказами по особовому складу в розпорядження органів поліції для подальшого проходження служби допускається у разі звільнення поліцейського з посади у зв'язку з виконанням дисциплінарного стягнення або виконанням висновку поліцейської комісії про невідповідність займаній посаді. Водночас до завдань поліцейських комісій не належить ухвалення рішень про невідповідність поліцейського займаній посаді⁴. Натомість у ст. 65 цього ж закону до підстав переміщення поліцейських на нижчі посади зараховують переміщення/звільнення з посади через службу невідповідність на підставі висновку атестації з урахуванням професійних та особистих якостей. Сама ж атестація відповідно до ч. 3 ст. 57 Закону України «Про Національну поліцію» проводиться атестаційними комісіями органів (закладів, установ) поліції, що створюються їх керівниками. Отже, слід внести до ст. 67 Закону України «Про Національну поліцію» доповнення, де передбачити підставою видання наказу про зарахування у розпорядження висновок не поліцейської, а атестаційної комісії про невідповідність займаній посаді.

Крім того, вважаємо, що для більш прозорої та професійної діяльності поліцейських комісій

¹ Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII : ред. від 01.01.2019.

² Там само.

³ Про реалізацію окремих положень Дисциплінарного статуту Національної поліції України : наказ МВС України від 07.11.2018 № 893.

⁴ Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII : ред. від 01.01.2019.

на сайтах Національної поліції України міжрегіональних територіальних і територіальних підрозділів Національної поліції слід створити окремі розділи, присвячені діяльності поліцейських комісій відповідних підрозділів, а також організувати навчання та підвищення кваліфікації відповідних членів комісій.

Це дослідження дозволяє нам зробити такі узагальнення, а також сформулювати відповідні **висновки**.

1. З моменту формування Національної поліції України як окремого органу виконавчої влади вона перебуває в системному процесі розбудови: змінюються соціально-політичні умови життя, структура злочинності, з'являються нові сфери суспільних відносин, що потребують охорони, та ін. Отже, питання вдосконалення організаційно-правових основ діяльності Національної поліції, формування ефективної організаційної структури й удосконалення внутрішньоорганізаційної діяльності завжди будуть актуальними, разом із цим вони повинні постійно бути предметом наукових досліджень.

2. Основними напрямками, що потребують особливої уваги та відповідного вдоско-

налення з питань як нормативно-правового регулювання, так і організаційного забезпечення діяльності поліції можна визначити такі:

– удосконалення правового статусу Національної поліції як центрального органу виконавчої влади; визначення інституційних основ діяльності її функціональних і структурних підрозділів; оптимізацію системи міжрегіональних територіальних підрозділів поліції;

– розробку та затвердження стратегічних документів з питань розвитку системи Національної поліції як загального, так і функціонального характеру; вдосконалення нормативного та методичного забезпечення планування в системі Національної поліції;

– удосконалення правового статусу та діяльності поліцейських комісій, сприяння реалізації їх повноважень з боку керівників відповідних органів та підрозділів Національної поліції.

Подальшими перспективними напрямами наукових досліджень визначимо дослідження механізму публічного адміністрування в органах Національної поліції України.

Список бібліографічних посилань

1. Адміністративна діяльність поліції у питаннях та відповідях : навч. посіб. / за заг. ред. О. М. Бандурки ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2017. 242 с.
2. Безпалова О. Правове забезпечення управління органами поліції України. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 9 (259). С. 111–115.
3. Адміністративна діяльність Національної поліції : навч. посіб. / кер. авт. кол. В. А. Глуховеця. Дніпро : Дніпропетровськ. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 248 с.
4. Адміністративна діяльність Національної поліції : навч. посіб. / за ред. В. А. Кулікова. Київ : Освіта України, 2016. 230 с.
5. Ортинський В. Л., Кісіль З. Р., Ковалів М. В. Основи управління в органах внутрішніх справ України (схеми, визначення, поняття, принципи, основні засади) : наоч. посіб. Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2007. 190 с.
6. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ : підручник / за ред. Ю. Ф. Кравченка. Київ : Нац. акад. внутр. справ України, 1999. 702 с.
7. Управління органами Національної поліції України : підручник / за заг. ред. В. В. Сокурєнка. Харків : Стильна тип., 2017. 580 с.
8. Організація діяльності поліції зарубіжних країн : навч. посіб. / за ред. В. В. Чернея. Київ : КНТ, 2015. 572 с.
9. Правильна постановка цілей за системою SMART // Telopa : сайт. 12.08.2017. URL: <http://telopa.com.ua/pravylna-postanovka-tsilej-za-systemoyu-smart> (дата звернення: 10.05.2019).
10. Цілепокладання по методу OKR в компанії Google // IntelTech : сайт. 05.06.2018. URL: <https://inteltch.com.ua/uk/blogs/cilepokladannya-po-metodu-okr-v-kompaniyi-google> (дата звернення: 10.05.2019).
11. Шмидт Э., Розенберг Дж. Как работает Google / пер. с англ. Д. Баррет. М. : ЭКСМО, 2015. 384 с.
12. Андрусенко А. SWOT анализ бизнеса // Live page : сайт. 21.11.2018. URL: <https://livepage.pro/blog/swot-analysis.html> (дата звернення: 10.05.2019).
13. Орлів М. С. Підготовка і прийняття управлінських рішень : навч.-метод. матеріали / упоряд. Г. І. Бондаренко. Київ : НАДУ, 2013. 40 с.

Надійшла до редколегії 15.05.2019

БУГАЙЧУК К. Л. НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОРГАНОВ И ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ УКРАИНЫ

Исследованы основные недостатки нормативного обеспечения и организации деятельности Национальной полиции Украины по отдельным направлениям. На основе анализа действующего законодательства Украины, подзаконных нормативных актов и приказов МВД Украины и Национальной полиции Украины сформулированы предложения, направленные на урегулирование правового статуса Национальной полиции, принятие базовых положений о её отдельных видах; усовершенствование процесса планирования в системе Национальной полиции, применение в её деятельности современных методов стратегического анализа и целеполагания; оптимизацию правового и организационно-го обеспечения деятельности полицейских комиссий.

Полученные результаты являются составляющей частью научного исследования автора вопросов организации и осуществления публичного администрирования в органах Национальной полиции Украины и могут быть использованы для проведения других фундаментальных и прикладных научных исследований в сфере управленческой деятельности правоохранительных органов.

Ключевые слова: публичное администрирование, Национальная полиция Украины, планирование, кадровое обеспечение, полицейские комиссии.

BUHAICHUK K. L. SOME ISSUES ON IMPROVING THE ACTIVITY OF THE AGENCIES AND UNITS OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE

The author has studied the main shortcomings of regulatory provision and organization of the activity of the National Police of Ukraine according to certain areas. On the basis of the analysis of the current legislation of Ukraine, by-laws and orders of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the National Police of Ukraine, the author has formulated propositions aimed at regulating the legal status of the National Police, adoption of basic provisions on its certain types; improvement of the planning procedure within the National Police system, application of modern methods of strategic analysis and goal-setting in its activity; optimization of legal and organizational provision of the activities of police commissions.

In particular, the author has offered to include the National Police of Ukraine as the central executive authority in the content of the basic law “On Central Executive Agencies”, to adopt provisions on certain types of police, to improve the content of the departmental order of the National Police on the organization of planning, and to develop appropriate methodological recommendations for police officers on this issue, to harmonize the content of regulatory documents on the activities of police commissions on setting the priorities of police activity and highlighting the results of their work on the official website of the National Police.

The obtained results are an integral part of the author’s scientific research into the organization and implementation of public administration within the agencies of the National Police of Ukraine and can be used to carry out other fundamental and applied scientific studies in the field of law enforcement agencies.

Key words: public administration, National Police of Ukraine, planning, staffing, police commissions.